

Σιούφας και Συνεργάτες
Δικηγορική Εταιρεία

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΔΕΦΑΘ 154/2021

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΔΕΦΑΘ 154/2021

Με την με αριθμό **154/2021** απόφασή του το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών εφάρμοσε τις διατάξεις που αναφέρονται στους λόγους απαραδέκτου της καταχώρισης του σήματος και συγκεκριμένα στην ομοιότητα του σήματος με προγενέστερο σήμα, στην ομοιότητα του σήματος με σήμα φήμης και στην κακόπιστη κατάθεση σήματος. Βάσει των διατάξεων αυτών, κατέληξε στην παραδοχή ότι δεν προκαλείται κίνδυνος σύγχυσης του κοινού λόγω ομοιότητας δύο σημάτων, όταν τα σήματα αυτά διακρίνουν προϊόντα που προορίζονται για διαφορετική χρήση. Έκρινε, επίσης, ότι δεν αποτελεί περίπτωση κακόπιστης κατάθεσης η κατάθεση μεταγενέστερου σήματος, εφόσον δεν αποδεικνύεται ότι το προγενέστερο σήμα υπάγεται στην περίπτωση του σήματος φήμης.

✓ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Από το άρθρο 4 § 1 εδ. β' του Ν. 2239/1994 (ΦΕΚ. 152/Τ.Α'/16-9-1994)¹ συνάγεται ότι δεν γίνεται δεκτή η καταχώριση σήματος όταν, **λόγω της ταυτότητάς του ή της ομοιότητάς του με προγενέστερο σήμα** και λόγω της ταυτότητας ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζονται από τα δύο σήματα, υφίσταται κίνδυνος σύγχυσης του κοινού. Είναι, δε, παρόμοια τα προϊόντα που διακρίνουν τα συγκρινόμενα σήματα, όταν προορίζονται για σκοπούς ή χρήσεις παρεμφερείς και απευθύνονται στον ίδιο κύκλο καταναλωτών.² **Σήμα φήμης**, κατά το άρθρο 4 § 1 εδ. γ' του Ν. 2239/1994, είναι εκείνο το οποίο είναι γνωστό σε σημαντικό τμήμα του οικείου κοινού από τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που καλύπτει και ως εκ τούτου η χρήση μεταγενέστερου σήματος θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος στον δικαιούχο του μεταγενέστερου σήματος ή θα έβλαπτε το διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος. Τέλος, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 3 § 2 εδ. β' και 17 § 1 περ. ε' του ν. 2239/1994, προκύπτει ότι το σήμα διαγράφεται όταν, μεταξύ άλλων, **η κατάθεσή του αντίκειται στην καλή πίστη ή έγινε κακόπιστα** ή προσκρούει σε δικαίωμα μη καταχωρημένου σήματος ή άλλου διακριτικού σημείου ή γνωρίσματος που χρησιμοποιείται στις συναλλαγές.

✓ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΡΙΝΟΜΕΝΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Η εκκαλούσα υπέβαλε αίτηση διαγραφής σήματος ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων και η τελευταία απέρριψε την αίτηση αυτή ως αβάσιμη. Κατόπιν, προσέφυγε στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, το οποίο κατέληξε, επίσης, στην ίδια κρίση. Κατά της πρωτοβάθμιας απόφασης ασκήθηκε έφεση, με την οποία η εκκαλούσα υποστήριξε ότι το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο εσφαλμένα δεν δέχθηκε ότι: α) τα διακρινόμενα από τα δύο σήματα προϊόντα εξυπηρετούν τις ίδιες ανάγκες, β) και τα δύο προϊόντα απευθύνονται στον ίδιο κύκλο καταναλωτών, γ) υπάρχει ομοιότητα μεταξύ των δύο σημάτων, δ) υπάρχει κίνδυνος συσχέτισης των επιχειρήσεων εκ μέρους του καταναλωτή και ε) υφίσταται περίπτωση κακόπιστης κατάθεσης του μεταγενέστερου σήματος, δεδομένου ότι είναι αδύνατον η εφεσίβλητη να μην γνώριζε την επί πολλών ετών ύπαρξη του σήματος της εκκαλούσας, το οποίο είναι γνωστό στους σχετικούς συναλλακτικούς κύκλους, λόγω της ισχυρής διακριτικής του δύναμης.

✓ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Με την υπ' αρ. 154/2021 απόφαση του, το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών απέρριψε τους ισχυρισμούς της εκκαλούσας ως αβασίμους, δεχόμενο ότι η απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων νομίμως και ορθώς έκρινε αβάσιμη την αίτηση διαγραφής του σήματος της εφεσίβλητης, το δε

¹ Ν. 2239/1994: «Περί σημάτων», όπως ισχύει σήμερα, μετά την τελευταία τροποποίησή του από το Ν.4679/2020 (ΦΕΚ 71/Τ.Α'/20-03-2020): «Εμπορικά σήματα - ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/2436 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών - μελών περί σημάτων και της Οδηγίας 2004/48/ΕΚ σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας και άλλες διατάξεις».

² ΣτΕ 1213/2017, 3014/2009 7μ, 1135/2008, 2756/2006 7μ

πρωτοβάθμιο δικαστήριο, που κατέληξε στην ίδια κρίση με την εκκαλούμενη απόφαση, νομίμως εφάρμοσε τις σχετικές διατάξεις και ορθώς εκτίμησε τα πραγματικά περιστατικά. Από τα ανωτέρω κριθέντα στην προαναφερόμενη απόφαση προκύπτουν σαφώς τα ακόλουθα.

- Δεν συντρέχει περίπτωση ακυρότητας σήματος, όταν το **προϊόν** που διακρίνει το μεταγενέστερο σήμα προορίζεται για ειδική χρήση (χημικό προϊόν για την προστασία των διχτυών από τις επικαθήσεις θαλασσίων οργανισμών), ενώ το προϊόν που διακρίνει το προγενέστερο σήμα προορίζεται για γενική χρήση (κερί σε μορφή γαλακτώματος για τη συντήρηση των διχτυών αλιείας)
- Δεν συντρέχει περίπτωση ακυρότητας σήματος, αφού δεν προκαλείται **κίνδυνος σύγχυσης του κοινού** ούτε ως προς το είδος και τη χρήση των προϊόντων που διακρίνουν τα συγκρινόμενα σήματα, ούτε ως προς την ταυτότητα των επιχειρήσεων, όταν στο σήμα υπάρχει ορισμένη ένδειξη η οποία του παρέχει **διακριτική δύναμη**, όπως επίσης και όταν **δεν ταυτίζεται ο κύκλος των καταναλωτών**, στον οποίο απευθύνονται τα διακρινόμενα, από τα επίμαχα δύο σήματα, προϊόντα. Στην συγκεκριμένη περίπτωση, η επωνυμία και ο διακριτικός τίτλος της εφεσίβλητης («Ε.») εμπεριέχεται στο σήμα της («Ε. Ν. ΑF»), με αποτέλεσμα, ως ιδιαίτερο διακριτικό γνώρισμα, να εξατομικεύει όλα τα παραγόμενα από την ίδια προϊόντα και να διακρίνεται από το σήμα της εκκαλούσας («N.»).
- Δεν συντρέχει περίπτωση ακυρότητας σήματος, όταν ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος, αν και επικαλείται την υπαγωγή του σήματός του στην ειδική προστασία του **σήματος φήμης**, δεν αποδεικνύει με συγκεκριμένα στοιχεία ότι το σήμα του διαθέτει φήμη ή εξαιρετική διακριτική ικανότητα και ότι, επομένως, ο καταθέτης του μεταγενέστερου σήματος, γνωρίζοντας τις περιστάσεις αυτές, ενήργησε **κακόπιστα** με την κατάθεση του δικού του σήματος, **επιδιώκοντας τον προσπορισμό αθέμιτης ωφέλειας**.

Ιφιγένεια Διαμαντοπούλου

Δικηγόρος

Δ.Μ.Σ. Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών ΠΑ.ΠΕΙ.

Υποψήφια Διδάκτωρ Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών Παντείου Πανεπιστημίου

